

בס"ד כח' טבת ה'תשע"ו
הדלקת נרות - 16:33
צאת השבת - 17:25
רבנו תם - 17:56
שעון חורף - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 799
@ השבת מברכין. ר"ח שבט יחול בע"ה ביום שני.
יחדשהו הקב"ה לטובה ולברכה, לששון ולשמחה
לבשורות טובות ישועות ונחמות, לפרנסה טובה וגשמים
בעיתם, בריאות איתנה ואושר אמיתי לנו ולכל ישראל, אמן.
@ הילולת הבבא סאלי זיע"א תתקיים בע"ה ביום חמישי

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטי"דן: "כה אמר"
(יחזקאל כח')

פרשת יארא

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלטייני הפרשה:
משה מביא את בשורת הגאולה לבני ישראל.
משה ואהרן בבית פרעה.
שבע מכות על פרעה ועמו.
א. מכת דם. ב. מכת צפרדע. ג. מכת כינים.
ד. מכת ערוב. ה. מכת דבר. ו. מכת שחין.
ז. מכת ברד.
פרעה עדיין מכביד ליבו ומסרב להוציא את בניי.
"ולא שמעו אל משה ואל מרים ואל כל בני ישראל אשר
אדם שגורלו מר וקשה בהווה, אין דעתו פנויה לקבל
הבטחות לעתיד הרחוק. בני ישראל שנשימתם טרופה
עליהם מחמת קושי העבודה, אינם קולטים כלל את
דבריו של משה, האומר להם כי בעתיד יביאם אל ארץ
טובה. אין להם כל עניין במה שיהיה לעתיד. קודם כל
רוצים הם רק להיחלץ מהמצוקה בה הם נתונים כרגע.
לפיכך אומר ה' למשה כי ידבר רק על ההווה: להוציא את
בני ישראל מארץ מצרים."
"הזו לכם מופתה"
מה הפירוש "לכם"? אלא אלו שעושים כישוף הם עושים
רק זולת אבל לא לעצמם, כי הם יודעים שהוא שקר, וזה
שאמר פרעה תנו "לכם" מופת, עשו מופת שזה יהיה גם
לכם מופת.
"ויאמרו החרטומים אל-פרעה אלבעל אלהים..."
במכת כנים כתוב "אצבע אלוקים". החרטומים לא
יכלו לעשות כינים מפני קטנם שהיו פחות מכשעורה,
אמרו החרטומים שהכל מה', וזה מרומז ב"ר"ת של
"אצבע" אין צריך בדיקה עוד.
"הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה"
עשר פעמים יש קל וחומר בתורה אחד מהם בפרשתנו.
קל וחומר הוא אחד משלוש עשרה מידות שהתורה נדרשת
בהן ומצוי בתלמוד גם בשם "כל שכן" או "והלא דין הוא".
"ונתתי אותה לכם מורשה..."
שני דברים בתורה שעליהם נאמר הביטוי "מורשה".
ארץ ישראל בפרשתנו, והתורה שעליה נאמר: "מורשה"
קהילת יעקב.
ההבדל בין "מורשה" לירושה: ירושה-עוברת אוטומטית,
מורשה - מותנית בזכאות המקבל-אם הוא ראוי לכך.

פירוש פרשת יארא:
"אצבע אלוקים היא" (ח,טו)
שלושה הם שנקראו 'אצבע אלוקים':
מערכות השמים - "כי אראה שמך מעשה אצבעותיך".
מלוחות - "כתובים באצבע אלוקים" (שמי' לא, יח)
הכינים - להורות שיכולתו של הקב"ה שווה בפחות
שבנבראים, בעליון ובגובה שבהם.
"קחו לכם מלא הפזיכם פיה כבש"ן" (ט, טו)
במקומות רבים דרשו חז"ל "לכם" - משלכם. אף כאן
נצרכו משה ואהרן לשרוף עצים משלהם ולעשותם פיה,
ולא לזרוק פיה שמצאו מוכן, שכן בפיה הנמצא יש חשש
שמעורב בו מעצי אשכרה שהיו מצויים אז, ואין זה ראוי
שיעשה נס מדבר איסור.
"וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב. ושמ' ה' לא
נדעתי להם"
מובא בגמרא שאלהיו הנביא סיפר לרבי יהודה הנשיא
שהוא מעיר את אברהם אבינו והוא מתפלל וחוזר לישון
ואח"כ יצחק ואח"כ יעקב. שאל רבנו הקדוש למה לא
תעיר אותם ביחד? וענה: שאם הם יתפללו יחד מיז
הגאולה תבוא לפני הזמן הראוי וזה לא טוב. ואפשר
לרמוז זאת כאן; שלא אמר אל אברהם יצחק ויעקב, אלא
הפסיק ביניהם במילת 'אל', ולכן אמר ושמ' ה' לא נודעתי
להם כי אם יהיו יחד ודאי תפתלם מתקבלת.
כל התורה רמוזה ב'בראשית' בראשית=ראה שלשה
אבות יתפללו ביחד תגאלו.
"ה' הצדיק ואני ועמי הרשעים"
כתוב במדרש "ה' הצדיק ואני", שהתכוין פרעה שגם הוא
צדיק, ורק העם המה הרשעים, וכתוב במדרש
שכשהתחילו הגזירות לא הסכים פרעה לכך, והורידהו
שלושה חדשים מכסאו, עד שהסכים לזה, וזהו שנאמר
ועמי הרשעים הם אשמים, ואכן הרשעים תמיד
מאשימים את זולתם ולא את עצמם.

פינת הנביאים והפזמונים
עשוי לבלי חת - אין גלבו כל פחד.
חת = פחד, נְרָאָה.
דוגמה: בְּכָל מַעֲרֻכּוֹת יִשְׂרָאֵל בַּיָּם, בַּיָּבֶשֶׁה וּבְאֵוִיר
נִתְגַּלּוּ חַיְלֵי צְה"ל כְּעֹשִׂיִים לְבָלֵי חַת.
מקור: אֵין-עַל-עַפְרַיִם מְשָׁלוּ, הָעֲשׂוּ לְבָלֵי-חַת [איוב מא
כה]. (ניבונקו)

תענית דיבור
תתקיים אי"ה בכולל "הפארת רחמים" בביה"כ "אוהב שלום" (ליד הרבנות)
ביום שלישי ב' שבט תשע"ו. (16-12-01 למניינם) 07:00 - שחרית. 08:30 - ארוחת בוקר. 09:00 - אמירת תהילים.
10:13-מנחה. סעודת מצווה. המשך תהילים. 17:00 - תקיעת שופרות. 17:15 - ערבית ועריכת התיקון הגדול
לזיווג הגון ולזרע בר קיימא. שמות לברכה בטל: 054-8490959 כל המשתתף בתענית נמחלים לו עוונותיו.
הסידור ממשל מדרד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": http://www.hidush.co.il/ http://ladaat.info/

חודש שבט - ספר התודעה

חודש שבט הוא האחד-עשר במניין החודשים שמתחיל מניסן. ואילו בספירה הרגילה, כשאנו מונים שנים וחודשים בתוך השנה - הרי הוא **חמישי לתשרי**, שבו מתחילה השנה. ובמקרא הוא נקרא תמיד החודש האחד-עשר, ככתוב: "ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חודש" (דברים א). מקור השם בבלי - "סבטון" מלשון "מכה", על שם הרוחות הנושבות בו. יש הטוענים כי שם החודש הוא מלשון "ענף זמורה", המסמל את פריחת האילנות בחודש הזה. מזלו של החודש הוא דלי - סמל לבורות המים המלאים והדליים שבהם היו שואבים את המים להשקות את העצים ואת הנטיעות.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך להקדיש זמן פנוי לילדים

לרובנו קשה לפנות אפילו חצי שעה מטלפונים, הודעות טקסט או פטפוט, אבל זה בדיוק מה שאנחנו צריכים לעשות כדי לפנות למשפחה שלנו את הבמה. אם אנחנו רוצים לשמוע מהילדים חוויות מהיום שלהם חשוב שאנחנו נשמע דוגמא ונראה להם איך עושים את זה. לשם כך קודם כל אנחנו משתפים ומספרים על היום שלנו. אפשר לספר משהו מצחיק או מתסכל, פשלה שקרתה או הצלחה ששימחה את ליבנו. סיפור ששמענו בעבודה, חוויות מהדרך או כל שיתוף שיעודד את הילדים לשתף אותנו בחוויות שלהם כשאנחנו פנויים אליהם ובהקשבה מלאה. רק אם ננמק את הסחות הדעת שהטלפונים מייצרים, נוכל להעביר לילדנו את המסר שכרגע, בארוחת הערב המשפחתית שלנו, הם הדבר החשוב ביותר עבורנו. ארוחה משפחתית חשובה בפרט להורים שעסוקים ועובדים במשרות מלאות ותובעניות שגם כך לא משאירות יותר מדי זמן פנוי לבילוי משותף אחר הצהריים עם הילדים. המפגש הוא הזדמנות לבנות את הקשר הקרוב והמשמעותי ביותר דרך השיתוף של את השקרה אחד בחייו של השני.

מרכות ואיחולים לפסח

לביעי וחסתר אביאס
לרגל הולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בכל דרכיו ומשעו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שתזכו לשנים רבות. וברכה לבתיה אליאס מנביית ולשוקי ומרסל עטר הי"ו

מרכות ואיחולים לפסח

לאירן וכיזי-שירה כדר
לרגל הולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בכל דרכיו ומשעו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שתזכו לשנים רבות. וברכה לשלמה ומלכה זנו הי"ו ולשוקי ואתי כדר הי"ו

שיעורי התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לנשים
ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג **יזהק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים עושה רביעית, בחסות "בית הלחם"

רפואה שלימה

לניסים כלזרי
בן **מרים הי"ו** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו טובה

רפואה שלימה

לכתייה ספרדי
בת **אשרת הי"ו** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות.

כל הישועות והברכות

ג'רשון וסימיה אהרון הי"ו שתדמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם **ויזכו במהרה לזרע קודש בר-קיימא** ויתברכו בכל מילי דמיטב, יתגשמו כל משאלות ליבם באושר ובפרנסה טובה והצלחה לכל משפחתם.

ק"ל יען וק"ל אנה, ק"ל חנו וק"ל ליה

מזל טוב ואיחולים לבניים לידידנו אשר ושישינה ג'רני-פלד הי"ו יהודה ובת-שבט דהבני הי"ו לנישואי ג'ל עם ש"ירה מנביית יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפורא "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

מרכות ואיחולים לפסח

לשילום זמרים (בבזדה) **בראל** בהגיע בתכם ש"ירה לגיל מצויית. יהי רצון שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולא, ותזכו לחופתה שתצליח בלימודיה ובכל דרכיה

רפואה שלימה

לשאול אכיהו כהן בן מזל הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

ק"ל יען וק"ל אנה, ק"ל חנו וק"ל ליה

מזל טוב ואיחולים לבניים לידידנו רחמים ואסתר מוסאי הי"ו ראדו ויהודה אלג'זי הי"ו לנישואי מיכאל עם מירה מנביית יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפורא "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

פסח טובה ואו"לחנת

יצא לאור הספר בנושא **"כח הדיבור"** פרפראות לפרשת השבוע עם הסכמות של רבנים חשובים. זכות וסגולה לרכוש בעלות סימלית. פרטים, **שלמה** : 050-5962588

רפואה שלימה

לאבי"ל כהן בן שמחה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון

רפואה שלימה

לשרי שלום בן **מרסל ז"ל** נפטר ג' שבט יום רביעי פקידת שנתו

רפואה שלימה

לע"י הצנוע והענו **אפרים עמרני** בן ששון ורבקה ז"ל נפטר ג' שבט יום שלישי פקידת שנתו

רפואה שלימה

לע"י הצנוע והענו **רחל מטודי** בת **מרסל ז"ל** נפטרה כ"ט טבת יום ראשון פקידת שנתה

רפואה שלימה

לע"י הצנוע והענו **יצחק פלד** בן **ליאון ופאולה ז"ל** נפטר ה' שבט יום שישי פקידת שנתו

רפואה שלימה

לע"י הצנוע והענו **מרים יצחק-פור** בת **שמואל וגולשן ז"ל** נפטרה ד' שבט יום חמישי פקידת שנתה

רפואה שלימה

לע"י הצנוע והענו **רבקה עמרני** בת **ראובן וזליכה ז"ל** נפטרה ב' שבט יום שלישי פקידת שנתה

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל. יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

תענית דיבור העולמית

הקדמה: תענית דיבור זוהי שתיקה מוחלטת שאדם מקבל על עצמו מרצון, כחלק מתהליך של כפרה, חזרה בתשובה או עקירת לשון הרע ורכילות. מי שמקבל על עצמו תענית דיבור, יושב בדרך כלל יום שלם (מבוקר עד ערב), לומד ומתפלל וקורא פרקי תהלים. ע"י כך מונע האדם מעצמו את השימוש באמצעי התקשורת העיקרי שבינו ובין זולתו, והוא גם נמנע משיחות חולין, שיש בהן רכילות ולשון הרע.

א. נהגו לקיים תענית דיבור בימי הצום שנקבעו בחודשים טבת ושבט - תקופת השובבי"ם, אלו ימים מיוחדים לתשובה ולקדושה ומי שנוהג כך "קדוש יאמר לו".

ב. בתענית דיבור לא צריך לקבל קודם התענית את התענית. מנהג זה התפשט על ידי רבי יצחק אלפיה בעל קונטרס היחיאלי ושם מפורטות כמה הנהגות, וכן בסוף ספר תהילים איש מצליח כגון לסיים שלוש פעמים ספר תהילים.

ג. העיקר הוא שמירת הלשון והימנעות מלשון הרע ודיבורים אסורים. כן לדבר, אך לא דברים אסורים. וכן כתב הגר"א: "ועד יום מותו צריך האדם ליסר את עצמו, ולא בתענית וסיגופים, כי אם ברסן פיו ובתאוותיו, וזוהי התשובה, וזה כל פרי העולם הבא כמו שכתוב 'כי נר מצוה' וגו', אבל 'ודרך חיים תוכחות מוסר' (משלי ו כג). וזהו יותר מכל התעניות וסיגופים שבעולם וכו'. ואמר הכתוב 'מי האיש החפץ חיים אוהב ימים' וגו' (תהילים לד יג), ובזה יכופר לו כל עוון, וניצל משאול תחתית, כמו שכתוב 'שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו' (משלי כא כג), 'חיים ומות ביד לשון' (משלי יח כא), אוי למי שממית עצמו בשביל דיבור אחד, ומה יתרון לבעל הלשון" (עלים לתרופה).

ד. יש מקום לתענית דיבור בתור הדרכת מעבר כדי להתרחק מלשון הרע ורכילות, ועלבון, כדברי הרמב"ם הידועים שכדי להתרפא ממידה רעה, יש לילך באופן זמני לקיצוניות ההפוכה (הלכות דעות א. שמונה פרקים ב).

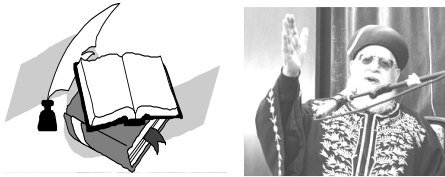
ה. כותב בעל משנה ברורה: "וראיתי כתוב בספר אחד שכשאדם רוצה להתנדב תענית, טוב יותר שיקבל תענית מן הדיבור ממה שיקבל עליו מן האכילה כי ממנו לא יהיה לו נזק לא בגופו ולא בנשמתו ולא ייחלש על ידי זה" (שו"ע או"ח תקעא) וכן בשמירת הלשון, שער התבונה פרק ב).

ו. יהיה בתענית דיבור ובתנאי שכל זה בלי לפגוע בסביבה, באשתו, או בילדיו שרוצים לדבר אתו, ובכלל לכל אדם שזקוק לו. ויותר חשוב לדבר דברי חסד מאשר לשתוק.

ז. אמרו רבותינו על הפסוק "האומנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם" (תהילים נח ב) - "מה אומנותו של אדם בעולם הזה, ישים עצמו כאילם. יכול אף לדברי תורה? תלמוד לומר: צדק תדברון" (חולין פט א). הרי שאלמות ראויה אינה גורפת אלא היא "אומנות", חכמה רבה, מיומנות רבה, רגישות רבה, מתי לשתוק ומתי לדבר. דברי תורה ודברי צדק - כן לדבר.

ח. כותב רבנו הגדול הרמב"ם: "לעולם ירבה אדם בשתיקה ולא ידבר אלא או בדבר חכמה או בדברים שצריך להם לחי גופו". אמרו על רב, תלמיד רבנו הקדוש, שלא שח שיחה בטלה כל ימיו, וזו היא שיחת רוב כל אדם. ואפילו בצרכי הגוף לא ירבה אדם דברים. ועל זה ציוו חכמים ואמרו: "כל המרבה דברים מביא חטא". ואמרו: "לא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה" (הלכות דעות ב ד).

ט. לפעמים יש גם צורך לדבר אל חברו דברי חסד, לעודדו ולחזקו ולשמחו. לעיתים עושים חסד בכך שמקשיבים לו.

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פרשת וארא

רואים בפרשה מהי ענווה של משה רבנו כאשר שולח אותו ה' יתברך לפרעה לגאול את עם ישראל ממצרים. אומר משה: "הן בני ישראל לא ישמעו לי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים" = "ס"ת מילה. רואים כמה כוחה של מילה שאמר "הן לא ישמעו לי" כביכול דיבר על עם ישראל. ומה עונה לו ה' יתברך "השלך את המטה אשר בידך ויהפך לחש והכנס ידך והוצא והנה היא מצורעת כשלג". שני הדברים האלה ידוע שהם כנגד לשון הרע. לכן צרעת אותיות עֲצִיבָת את עצמך מלדבר. כאן באה הענווה של משה רבנו כאשר הולך למלך גוי להעביר את דבר ה' צריך שיהיה בשפה ברורה כך שלא ילגלו פרעה על הדברים, לכן ביקש שאהרון אחיו יאמר אותם. עוד מלמדנו משה שצריך לשקול כל מילה היוצאת מפיו. ערל אותיות רעל שהולך ומתפשט בכל האיברים וכך שופך דמו של האחר. "ויאמר ה' אל משה "כבד לב פרעה מאן לשלח העם" = "ס"ת מח. אומנם פרעה הולך אחר התאוות והנפש הבהמית שלו שהם בסוף כלום, כך יהיה סופו וסוף עמו. "ואם מאן" אותיות אמן, יענה על כל דבר שתאמר לו, לכן אל חשש יש מלך שמנהל את העולם ורק הוא קובע. עוד מלמדנו הפסוק שחייב אדם למול את בנו לאחר שמונה ימים ללידתו. אתה תדבר את אשר אצוך ואהרון אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו. להיכן ישלחם? ואני אקשה את לב פרעה = "ס"ת הבינה לארץ ישראל וברך יקבלו תורה. והיכן? בהר סיני. ויגיעו לארץ ישראל עם התורה שיקבלו לאחר הגאולה. נלמד זאת מהתיבה שרמוז בה הכל, "והרביתי" אותיות תורה, הר (סיני), והבית. אם כל הקושי שאקשה את ליבו להרבות את אותותי ואת מופתי ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדולים = "ס"ת צלמים שחלילה לא יקלקלו את עם ישראל בעבודה זרה שמלמה בהם מצרים. רואים עד כמה חמורה עבירת עבודה זרה. אומר רש"י מאחר שהרשיע והתריס כנגדי וגלוי לפני שאין נחת באומות עובדי אלילים לתת לב שלם לשוב. כמה תוכחה מגלה לנו להתרחק מהגויים וממעשיהם ומתרבותם הקלקלת. ואם חלילה יהודי עשה כמותם יש דרך תשובה לכל אחד מה שאין אצל אומות העולם כמאמר רש"י: "וידעו מצרים כי אני י-ה ו-ה בנטותי את ידך על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם". דהיינו אלו שנים עשר שבטיה. לומדים זאת מהפסוק 12 פעמים האות ו- דהיינו שהקדוש ברוך הוא יגאל את עם ישראל ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה. לכן אנו עם ישראל שחי וקיים לעד לא יחשוש מהפרעה של היום אלא נזעק אל אבינו שבשמיים בתפילה ובתחנונים. אם יעשה כל יהודי כך ושב ורפא לו. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

"גל עיני ואביטה..."

מעשה מופלא מובא בספר "מאורות הדף היומי", הממחיש לנו עד כמה אנו צריכים לראות כל "מקרה" כתרשיש משמים. מעשה זה אירע ברבי בצלאל. בבית הכנסת שבו מתפלל היה נכנס מדי פעם פועל גוי האחראי על ניקיון בית הכנסת. ישב לו רבי בצלאל בשיעור היומי והאזין בקשב רב לדברי מגיד השיעור. באמצע השיעור נאלץ לצאת לרגע ולכן חלץ את התפילין, כשהוא חושב לחזור ולהניחן ולהצטרף בחזרה לשומעי השיעור. אך כשחזר חשכו עיניו. התפילין לא היו במקומן! פנה רבי בצלאל כה וכה, התעניין אצל יושבי בית המדרש שמא ראה מי מהם את התפילין. אולם התפילין נעלמו כאילו בלעתם האדמה. לפתע קרא אחד המתפללים ואמר: "כנראה ממלא המקום של פועל הניקיון 'סחבי' את התפילין!". פנו המתפללים אל הפועל ושאלוהו: "אולי ראית את התפילין?". הפועל, שעל פניו ארשת תמימה, שאל: "מה אמרת? תפין? מה זה תפין?" הדרזו המתפללים ותיארו לו בשפה פשוטה: "אלו ריבועים שחורים שמחברות להם רצועות".

סוף סוף קלט הפועל במה מדובר והסביר בפנים שלוות: "ראיתי על השולחן קופסאות חד פעמיות והשלכתים לאשפה כמתחייב מתפקידי". שמע רבי בצלאל את דבריו ונשמתו כמעט פרח. רץ במהירות אל מחוץ לבנין לביתן האשפה. והנה שור ושב רב אל מול עיניו המשתאות ראה את משאית הזבל מתרחקת. נשא רבי בצלאל את רגליו ואץ אחריה. כשבליבו מחשבה: שכאשר תעצור המשאית אולי יצליח להציל את התפילין. לשמחתו נוכח שהמשאית נעצרה. מיד הגביר את מהירות ריצתו. ובין התנשמויות התכופות צעק לעבר העובדים במלוא גרונו שיעצרו, אך כאילו "להכעיס" עובדי התברואה הספיקו להשלים את ריקון האשפה ונסעו אל אתר הפסולת העירוני. נחפו רבי בצלאל אל בית הכנסת. לקח את רכבו ונסע במהירות למזבלה העירונית. כשבליבו תקווה להספיק לעצור את משאית האשפה לפני שתרוקן את הפסולת באתר. אבל דבר לא הועיל לו. הוא הגיע אל המקום לאחר מעשה. בפתח האתר ישב שומר גוי. פנה אליו רבי בצלאל וביקש שירשה לו להיכנס כדי לחפש את התפילין. כרבע שעה ארך לו רק להסביר מה הן תפילין כשהוא נעזר בידיו וברגליו. כשסיים את דברי ההסבר ענה לו הגוי: "אני מצטער מאוד הכניסה לנהגי משאיות בלבד! ניסה רבי בצלאל את השיטה הידועה ומששמע הגוי את רשרוש השטר, נפתח ליבו לרבי בצלאל: "הכניסה לזרים אסורה. אך אני בעצמי אלך לחפש את החפצים שלך". בחסדי שמים חזר השומר מדושן עונג ומחוייך כשבדידו זוג התפילין. רבי בצלאל התרפק בערגה על תפילין, נשקן ופנה ללכת. אבל הגוי לא הניח לו. הוא החזיק בידו את שטר הכסף שקיבל מרבי בצלאל, ובפיו בקשה: "אינני מעוניין בכסף, אך אבקש ממך דבר אחד בתמורה".

כרה רבי בצלאל את אוזניו כאפרכסת. והגוי ממשך: "אספר לך עניין אישי. אשתי יהודיה, ואביה נפטר לפני כשנה. לפני כחודש התחיל חמי להטריד את אשתי בחלומה, באומרו שהוא מצווה עליה שתמצא מישהו שידאג שילמדו תורה ברבים ויאמרו קדיש בציבור לעילוי נשמתו. אשתי ביקשה ממני לדאוג לכך, אך כבר שבועיים אני דוחה אותה בטענות ומענות שונות. והנה הבוקר ביקשה ממני מאוד שאטפל בעניין. כנראה התגלגלת לכאן כדי לדאוג לעניין זה". הסכים רבי בצלאל ואמר קדיש לעילוי נשמת אותו יהודי גלמוד שבתו נישאה לגוי. לצערנו לא תמיד אנו זוכים שיתקיים בנו "גל עיני ואביטה..." כל מקרה שמתרחש אל לנו לומר "זה מקרה וממנהג העולם אירע לנו זה". לכל צרה, לכל אירוע יש את הדי המכוונת.

משה שהיה כבד פה וכבד לשון, משיב לה, כי בשל כך אין טעם לשלוח אותו לפרעה. וכדברי הפסוק: "ויאמר משה לפני ה', הן אני ערל שפתיים ואיך ישמע אלי פרעה. (שמות ו, ל)

הקדוש ברוך הוא משיב למשה רבינו ואומר: "אתה תדבר את כל אשר אצנך, ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו". (שמות ז, ב) כלומר, חלוקת תפקידים בין אהרן ומשה. משה ישמע מפי הקדוש ברוך הוא, ויאמר את הדברים פעם אחת בקצרה לפרעה, ואהרון יחזור על הדברים ויפרש אותם בהרחבה לפרעה. וכלשון רש"י "אהרון אחיך ימליצנו ויטעימנו לפרעה".

מסופר על רבי אברהם דוויק זצ"ל, שהיה דיון ומורה ורואה בעיר ארם צובא שבסוריה. הרב, היה נואם בחסד עליון, וכל דבריו בהלכה היו מתובלים באמרות שפר, מעשיות ומשלים, וכל הציבור היו מתמוגגים מנחת ונהנים וצוחקים מלוא פיהם מדרשותיו. דרך אגב, היו השומעים מוסיפים דעת בהלכה ואגדה.

ערב אחד יצא הרב מגדרו וסיפר מעשה נחמד שהיה משעשע מאוד, וכל הקהל שתה בצמא את דברי הרב ונהנה מהם. אחד השומעים שב לביתו, וכל הדרך היו עיניו בורקות ופיו מוחייך. לשאלת אשתו ענה, כי הרב סיפר היום מעשה מאוד מצחיק ועד עכשיו הוא עליו ושמח ממה ששמע. אמרה לו אשתו, אם כך, ספר לי וגם אני אשמח ואצחק מדרשתו של הרב, והוא החל מספר וצחק מספר וצחק, ואשתו מקשיבה ולא מבינה מה מצחיק כל כך בדברי הרב. מדוע אינך צוחק? שאל הבעל, ואשתו משיבה: מה מצחיק פה? הבעל ששמע את הרב וראה את כל הקהל מתפקע מצחוק, לא הבין את אשתו, והחל כועס עליה ואומר מנסה את להכעיסני! את בכוונה כובשת את צחוקך כדי להראות אותי כאדם טיפש ומגוחך! והיא עונה בכנות, איני מבינה מה מצחיק במה שאתה מספר!

וכך החלו במריבה גדולה, העלו זכרונות מן העבר זה על חסרונותיו של זה, העלו האשמות נשכחות, פתחו פצעים שהגלידו, עד שהחליטו להתגרש.

קמו מיד ועלו לבית דינו של הרב להתגרש. הרב חקר את הבעל: מה ראית לגרש את אשת נעורייך? הבעל החל מספר את אשר אירע: נהנתי אתמול בערב מדרשת כבוד הרב, חזרתי לאשתי על המעשה שכבודו סיפר, אך היא כבשה צחוקה והפכה אותי לטיפש. שמע זאת הרב, הבין את העניין ואמר: "אחזור כעת על דרשתי מאתמול". רק התחיל הרב לספר, וקול צחוקה המתרוגן של האשה נשמע למרחוק. עתה נפגע הבעל פעמיים, אצלו לא צחקה, ואצל הרב היא צוחקת ללא הרף!

פנה הרב לבעל ואמר לו, דע לך! גם משה רבנו אמר לפרעה בקצרה, ואהרון הכהן הטעים את הדברים לפרעה! כלומר, פרעה לא יכול היה להבין את הדברים ממש, כפי שהבין זאת מאהרון.

לא כל בני האדם שווים, ולא לכל אחד יש את היכולות שיש לחבירו. לכל אחד יש את התכונות שלו, כפי שהקדוש ברוך הוא הטביע בו, ועלינו לקבל זאת באהבה, ולהבין שאין בני אדם מושלמים, ולנצל את יכולותינו כפי מה שאנו.